

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

<http://informace.prolife.cz>

3/2003

- 2 Projednávání novely potratového zákona
- 4 Modlitební zápas za zastavení zabíjení nenarozených dětí
- 5 Umělý potrat z pohledu lékaře
- 6 Ztřeštěný nápad nebo vážná věc?
- 8 Verunka už je u svých doma!
- 10 Další možnost osvěty
- 11 Lidský život začíná okamžikem početí
- 12 Osvětová akce v Plzni
- 13 Postřehy z psychiatrické praxe
- 16 Stav světové populace v roce 2003
- 17 Hlasy a ohlasy
- 18 Z mého života
- 20 Vzpomínka na moje nenarozené dítě
- 21 Kniha „Terapie homosexuality“
- 22 Monitorování činnosti na ochranu života v EU
- 24 Slovenský prezident vetoval potratový zákon
- 25 Jak dál. . .
- 27 Jak může každý z vás pomoci
- 30 Nabídka pomoci
- 31 Pozvánka k modlitbám za nenarozené děti

Milí přátelé,

jsme rádi, že se nám podařilo vydat toto další číslo oběžníku. Začátkem školního roku jsme měli velmi velká vydání s publikací *Terapie homosexuality* a jejím rozesláním na všechny základní, střední a vyšší školy v republice. Proto jsme velice vděční všem dárcům, kteří přispěli jakoukoliv částkou na činnost HPŽ ČR.

Od posledního vydání oběžníku v červnu 2003 se událo velmi mnoho věcí. Většina z Vás zřejmě zaregistrovala např. nedávné setkání lékařů v Poslanecké sněmovně na téma umělých potratů, o němž velmi obsáhle referovala např. MF Dnes. Bylo však mnoho dalších akcí, které nejsou tak mediálně viditelné, ale vyžadují velmi mnoho práce. Za zmínku stojí individuální pomoc ženám, telefonáty lidí vyžadujících povzbuzení, přednášky atp. Velmi dobře znají tuto mravenčí práci pracovnice poraden – pracují a pomáhají po mnoho let bez jakékoliv publicity, ale přitom odvádějí nesmírně důležitou a prospěšnou práci.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří pomáhají bojovat proti zlu umělých potratů, a zvláště mnohým z Vás, kteří jste v poslední době reagovali na články v novinách, kteří distribuujete materiály ve svém okolí apod.

Na schůzi Poslanecké sněmovny, která začíná 25. listopadu, je jako bod 67 zařazen návrh poslance Jiřího Karase a dalších na omezení umělých potratů. Naléhavě Vás prosíme o modlitby a posty. Kontaktujte předsedy poslaneckých klubů, kontaktujte předsedy parlamentních stran, kontaktujte své poslance. Materiál vložený v tomto oběžníku jim byl zaslán. Můžete z něj při setkání s nimi vycházet. Lze jej použít i pro nástěnky apod.

Příležitost zachránit mnoho lidských životů těch nejbezbrannějších se zase nejbližších pět až deset let nevyskytne. Prosíme, pomozte!

redakce HPŽ ČR

Projednávání novely potratového zákona

HPŽ ČR

Projednávání novely zákona upravující umělé potraty, kterou inicioval poslanec Jiří Karas a podal s dalšími kolegy poslanci, byla zařazena na listopadovou schůzi Poslanecké sněmovny. Pokuste se co nejdříve kontaktovat minimálně poslance zvolené za Váš kraj, a to nejen poslance z KDU-ČSL, ale i z jiných parlamentních stran.

Schůze Poslanecké sněmovny začíná 25. listopadu, ale projednávání tohoto bodu, který je zařazen zhruba v polovině programu, přijde na řadu pravděpodobně počátkem prosince.

Jak lze poslance kontaktovat

Pokud nevíte, kteří poslanci byli za váš kraj zvoleni, podívejte se na internetovou stránku Poslanecké sněmovny¹. Pokud nemáte přístup k internetu, zavolejte na telefonní číslo 257 171 717, kde pracovníce Poslanecké sněmovny poskytují informace. Zde se můžete zeptat, kteří poslanci byli zvoleni za váš kraj. Potom můžete těmto poslancům:

- **Zatelefonovat** – Toto je nejlepší způsob jak poslance oslovit. Nejlepší je volat v době jednání Poslanecké sněmovny (út-pá) během dopoledne, kdy poslanci bývají v kancelářích lépe zastizitelní. Od 14 hodin zpravidla začíná jednání a je těžší poslance zastihnout. Pokud na telefonu zastihnete asistenta, zeptejte se, jak bude pan poslanec o tomto konkrétním zákonu hlasovat a nechejte pro poslance

¹ <http://www.psp.cz>

vkaz. Zkuste si s asistentem promluvit – jsou to lidé kteří mohou řadu informací svému poslanci zprostředkovat.

- *Zaslat e-mail* – Tento způsob má řadu výhod i nevýhod. Rychle ho lze vytvořit a doručit, ale také se méně pečlivě čte a jednoduše se maže. Přesto pokud máte možnost, snažte se e-mailem oslovit co nejvíce poslanců. E-mail musí být STRUČNÝ. Poslanci ví, že život začíná počítím, ale ne každý má odvalu se podle toho chovat. Pište tedy nejlépe několik řádek, pokud možno životní zkušenost, která chytne za srdce a do e-mailu dejte otázku, která není řečnická. Ten, kdo bude odpovídat, se bude muset více zamyslet. Seznam e-mailových adres poslanců lze najít na <http://www.psp.cz>.
- *Zaslat dopis* – Je to výrazně účinnější než zaslání e-mailu, ale doručení trvá déle. Neváhejte dopis odeslat hned. Opravdu stačí třeba pohled s textem: „Vážený pane poslanče, moc Vás prosím, pomozte prosadit ochranu dětí v lůně matky, aby nebyly krutě zabíjeny. Vaše jméno a zpáteční adresa (!!).“ I když nebudete mít možnost poslat dopis hned, pošlete jej, jakmile budete moci. Je možné, že Poslanecká sněmovna odloží projednávání zákona na další schůzi a vznikne tak dvouměsíční časová rezerva.
- *Osobní návštěva* – Ti, kteří se mohou dostat do Prahy nebo zde bydlí, mohou zavolat do kanceláře vybraného poslance a požádat o schůzku. Všichni poslanci jsou při zasedání Poslanecké sněmovny v Praze a v rámci jednání mezi jednotlivými hlasováními vyřizují krátké schůzky. Při žádosti o schůzku zdůrazněte, že by se jednalo o cca. pětiminutové setkání, že Vám nevadí pokud by musel pan poslanec odběhnout hlasovat, atp. Nenechte se odbýt. Pokud Vám řekne asistent, že poslanec teď nemůže, zeptejte se, zda je to možná třeba zítra, nebo kdy můžete zavolat atp. Ti, kteří bydlí mimo Prahu, se mohou zeptat asistenta na regionální poslaneckou kancelář a snažit se poslance zastihnout v regionu. Všichni poslanci mají pondělky určené jako poslanecké dny pro setkávání s voliči.

Projednávání novely ve výboru pro sociální politiku a zdravotnictví

Původně měl projednání novely nařízen Výbor pro sociální politiku a zdravotnictví. Nyní není jasné, zda bude tento výbor novelu projednávat ještě před schůzí Poslanecké sněmovny. V případě, že by Poslanecká sněmovna novelu nezamítla a pustila do druhého čtení, tento Výbor ji zřejmě bude okamžitě projednávat. I pokud by Poslanecká sněmovna projednávání bodu odložila, bude se návrhem zákona zabývat Výbor také.

Stanovisko Výboru není pro Poslaneckou sněmovnu rozhodující, ale pouze doporučující. Určitě by však bylo dobré, pokud by stanovisko bylo pozitivní. Šance na to je však malá. Předsedkyní tohoto Výboru je poslankyně Doc. MUDr. Milada Emmerová, CSc. z ČSSD, která v květnu t.r. prohlásila: „Zasadím se o to, aby

s návrhem nesouhlasil ani jeden člen klubu.“ Na druhou stranu jsou místopředsedy Výboru např. MUDr. Josef Janeček (KDU-ČSL) a evangelický farář Svatopluk Karásek (US-DEU) a mezi členy patří i MUDr. Vladimír Říha (KDU-ČSL).

Kontaktujte podle svých možností členy Výboru² (dopisem³, e-mailem⁴) a pokuste se jim vysvětlit, co umělý potrat znamená a připomeňte jim jejich odpovědnost. Prakticky všichni lékaři totiž říkají: „Děláme to neradi, ale zákon to umožňuje.“

Stále se tvrdilo, že v naší zemi nelze nic změnit – není politická vůle. Stačilo, aby se jeden poslanec začal zasazovat o změnu kultury smrti v kulturu života a během tří let se z totální lhostejnosti dostalo toto téma do široké diskuse a podle některých odhadů by pro omezení umělých potratů dnes byla dokonce třetina Poslanecké sněmovny. Je nadějně, že stále více poslanců se jednoznačněji staví za omezení této praxe.

Modlitební zápas za zastavení zabíjení nenarozených dětí

Ing. Václav Pejsar

Na jaře roku 2002 jsme získali informace o modlitební aktivitě Hnutí Pro život ČR za zastavení zabíjení nenarozených dětí. S těmito informacemi jsme seznámili mariánské ctitele v našem mariánském večeradle v rámci MKH, které se uskutečňuje každé pondělí od 16 hodin v Růženeckém kostele v Českých Budějovicích.

Zájem věřících o modlitby byl velký, ale nepodařilo se nám zaplnit každý den v měsíci jedním modlícím se. Na podzim roku 2003 se na základě rozšíření informace o modlitebním zápasu přihlásili věřící z Písku a okolí a tak nám pomohli zcela zaplnit seznam.

Je však nutno říci, že řada mariánských ctitelů i těch, kteří se již nevešli do seznamu, se doporučené modlitby z formuláře „Modlitební zápas“ modlí každý den.

Bližší informace: Ing. Václav Pejsar, tel.: 607 117 349

² Jarmila Boháčková (Středočeský kraj, ČSSD), MUDr. Milan Cabrnch (Středočeský kraj, ODS), Doc.MUDr. Milada Emmerová, CSc. (Plzeňský kraj, ČSSD), JUDr. Stanislav Grospič (Středočeský kraj, KSČM), MUDr. Josef Janeček (Středočeský kraj, KDU-ČSL), ThMgr. Svatopluk Karásek (Praha, US-DEU), Ing. Miroslav Krajíček (Moravskoslezský kraj, ODS), MUDr. Jaroslav Krákora (Ústecký kraj, ČSSD), MUDr. Jozef Kubinyi, PhD. (Moravskoslezský kraj, ČSSD), MUDr. Jiří Maštálka (Plzeňský kraj, KSČM), Ing. Alfréd Michalík (Moravskoslezský kraj, ČSSD), Josef Mikuta (Karlovarský kraj, ČSSD), RSDr. Miroslav Opálka (Moravskoslezský kraj, KSČM), MUDr. Miroslav Ouzký (Ústecký kraj, ODS), Ing. Miloš Patera (Karlovarský kraj, ODS), Ing. Alena Páralová (Pardubický kraj, ODS), MUDr. Vladimír Říha (Praha, KDU-ČSL), Ing. František Strnad (Jihomoravský kraj, ČSSD), Ing. Lucie Talmanová (Praha, ODS), Ing. Jitka Vojtilová (Liberecký kraj, ČSSD), RSDr. Antonín Zralý (Jihomoravský kraj, KSČM)

³ PSP ČR, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1 – Malá Strana

⁴ e-mailové adresy poslanců viz. <http://www.psp.cz>

Umělý potrat z pohledu lékaře

Odborná disputace v PSP ČR

Nejen politici, ale ani lékaři nemají shodný názor na umělé přerušování těhotenství. Někteří lékaři tvrdí, že platné zákony, které interrupce umožňují, jsou vyhovující. Lidé by podle nich neměli přijít o právo volit například mezi dvěma zly – ukončením života nenarozeného dítěte a donošením plodu s vadami neslučitelnými se životem. Jiní lékaři říkají, že interrupce je v dnešní době pokládána za „mechanismus nápravy sexuální nevázanosti“ a že následkem potratu je smrt dítěte a doživotní trauma pro matku.

Lékaři o tom hovořili při dnešní odborné disputaci nazvané Interrupce z pohledu lékaře. Konala se v rámci prorodinné politiky KDU-ČSL a pod záštitou jejích poslanců Jiřího Karase a Jana Kasala. Karas odhadl, že přišlo 80 lidí. Karas a Kasal patří do skupiny poslanců KDU-ČSL, která s Petrem Plevou z ODS přišla před prázdninami s takzvanou protipopotratovou novelou.

Lékaři, který by provedl potrat, by podle navrhované novely hrozilo až pět let vězení, případně zákaz činnosti. Až k roku vězení by mohl být odsouzen člověk, který by ženu k potratu svedl nebo jí k němu pomáhal. Samotná žena, která by potrat podstoupila či se zbavila nenarozeného dítěte sama, by trestána nebyla, navrhlí poslanci. Potrat chtějí umožnit jen pro případy, kdy je nutný k záchraně ženina života a tehdy, když je těhotenství následkem znásilnění.

Karas dnes ČTK řekl, že sněmovna by se novelou mohla zabývat v lednu příštího roku. Očekává, že předloha zce-

la určitě projde do druhého parlamentního čtení. Její další šance nechtěl předvídat. „Zatím myslím opravdu jenom na to druhé čtení,“ uvedl. Za velké plus považuje už to, že se o tématu píše a mluví a „že veřejnost se může seznámit s tím, jak jsou potraty škodlivé“. Pokud jde o podporu novely v dolní komoře, Karas upozornil, že řada poslanců za ním chodí s tím, že jsou pro ni, ale bojí se reakcí ve svých mateřských poslaneckých klubech. Karas uvedl, že s novelou souhlasí přinejmenším třetina dolní komory.

Výhrady proti poslanecké novele měl při dnešní disputaci přednosta chirurgické kliniky motolské nemocnice Pavel Pafko. Novela by podle něj mohla vést k tomu, že žena bude muset porodit plod s geneticky vrozenou vadou. Za antihumánní by považoval, kdyby třeba musela porodit plod bez hlavy.

Lékařka Ludmila Lázníčková upozornila, že lékaři, kteří se chtějí věnovat gynekologii, mají problémy získat místo, když dají najevo, že interrupce nechtějí dělat. V souvislosti s debatami o tom, od kdy začíná být člověk člověkem, znamenala, že už v okamžiku početí je například dané, zda se narodí dívka nebo chlapec, jaký bude mít temperament a další věci.

Prezident České lékařské komory David Rath uvedl, že se nikdy nesetkal s lékařem, který by interrupce dělal rád nebo k tomu byl nucen v rozporu se svým svědomím.

Jiří Hybš, ČTK, 11.11.2003, zkráceno

Ztřeštěný nápad nebo vážná věc?

Prof. MUDr. Květoslav Šipr

Diskuze v médiích

Jsem přesvědčen, že iniciativa poslanců Karase, Kasala a Plevy nesměřovala primárně k vyvolání pozornosti tisku a televize. O předlohách zákonů se však vždy hodně hovoří v médiích a o jejich vlivu na mínění i chování lidí nelze pochybovat. Tomáš Halík vyjádřil nedávno dokonce přesvědčení, že média naplňují mnoho z tradičních rolí náboženství. Nabízejí určitou interpretaci a společnou zkušenost, představují dnešní religio. (*Hronová M.: Kde v dnešním světě hledat religio, arbitra pravdy? Žurnál UP, 12, 2002, č. 6, s. 7.*)

Není pochyb, že pracovníci médií se pohotově chytí příležitosti, přitažlivé téma probírají ze všech stran, nutí k přemýšlení a ovlivňují veřejné mínění. Komerčně zaměřené sdělovací prostředky ovšem nechtějí ztratit punc nezávislosti a bez zřejmého (někdy spíše jen nedokazatelného) rozlišování kladou vedle sebe různá pro i proti. Je pak ponecháno na čtenáři, aby si vybral. I tak však má medializace problému nedocenitelný význam.

Jedním z opakovaně uváděných výroků je uklidňující tvrzení, že počet interrupcí u nás stejně klesá, a to vlivem častějšího používání antikoncepce. Trochu se přitom opomíjí, že v posledních dvou desetiletích vývoj počtu umělých potratů rozhodně není plynulý a že vliv používání antikoncepce na snižování potratovosti není vždy rozhodující. Pohlédneme-li například na statistická čísla z konce osmdesátých a začát-

ku devadesátých let, budeme nuceni dospět k závěru zcela opačnému. K výraznému a dlouhodobému ovlivnění počtu interrupcí však podstatně přispěla změna legislativy.

Psychologický význam legislativních změn

V roce 1986 přijala ČNR zákon číslo 66, který vstoupil v platnost od 1.1.1987 a který přístup k provádění umělých potratů podstatně liberalizoval. Již před přijetím zákona se v odborném tisku upozorňovalo na možnost ovlivnění postoje veřejnosti k umělým potratům a odhadovalo se jejich zvýšení o 7 procent. Skutečnost však předčila všechna očekávání. Za rok 1987 se počet potratů zvýšil o 28% a v roce 1988 oproti roku 1986 dokonce o 34%.

Legislativa ovlivňuje nejen jednání, ale také myšlení lidí. Nedivme se příliš úvahám typu: „Co je dovoleno, je dobré. Proč bych neměl dělat to, co je dovoleno? Kdyby to bylo špatné, bylo by to zakázáno.“ Snad ani nezáleží příliš na tom, jak mnoho restrikcí zákon ukládá. Důležité je především zaměření změn: zda jde o zpřísnění nebo uvolnění předpisů. Pouze pět procent žádostí o interrupci podávaných podle zákona platného do roku 1986 bývalo zamítáno, a přece bezprostředně po liberalizaci předpisů se počet umělých potratů zvýšil o pětinašobek žádostí dříve odmítaných.

Na rozhraní osmdesátých a devadesátých let dochází k pozvolnému poklesu počtu interrupcí, přestože se používá-

ní antikoncepce v té době dokonce snížilo. Nepochybně se uplatnil vliv osvětly a poznání, že zárodek není „něco jako pulec“, „shluk buněk“, „sraženina krve“ nebo „součást těla ženy“. Lze jen těžko posoudit, nakolik splnila svůj úkol Komise pro snižování nadměrného počtu umělých přerušení těhotenství, která byla zřízena při předsednictvu federální vlády. Rozhodně však poskytovala příležitost k výměně názorů a předávání argumentů. Vzpomínám na slova, která při jednom zasedání komise pronesl tehdejší hlavní odborník pro porodnictví a gynekologii Jiří Presl: „Podle mého řesvědčení život nového lidského jedince začíná předáním genetické informace, tedy po-

četím.“

Přednosta gynekologicko-porodnické kliniky 1. lékařské fakulty UK v Praze na otázku redaktorky Reflexu nedávno uvedl, že jej děsí, kam současná společnost spěje: „Sexuální nevázanost je všeobecně přijímaná norma. Ve společnosti nejen že není manželská nevěra odsuzována, ale dokonce si často její účastníci zvýší svůj společenský kredit. Žena, která si nechá udělat potrat, už nepáchá hřích, neproviňuje se proti jednomu z desatera přikázání nezabiješ, i když samozřejmě interrupce zabítí je.“ (*Doležalová J.: Lidé berou potraty jako samozřejmost. Reflex, 22.5.2003*)

Vybráno z článku „Diskuze k návrhu na změnu předpisů o provádění umělých potratů. Ztřeštěný nápad nebo vážená věc?“, *Scripta bioethica 2-3/2003*.

Holandsko: Model eutanázie se úplně vymkl z rukou státu

Aplikace zákona o eutanázii v Holandsku podle názoru mnichovských vědců selhala. Místo kontrolované praxe eutanázie tolerantní politika státu uvedla do pohybu již nyní nezadržitelné zneužívání zákona až po vraždy. Ve svém příspěvku pro *Süddeutsche Zeitung* to píše dr. Fuat Oduncu a dr. Wolfgang Eisenmenger. Oduncu je etik a Eisenmenger ředitel Institutu pro právní medicínu na Mnichovské univerzitě.

Za skandální označili autoři článku nedávno na internetu zveřejněné počty případů eutanázie v Holandsku. Tato čísla dokazují nejen to, že eutanázie se ve velké míře vymkla kontrole státu, ale v mnohých případech se ignoruje i vůle pacientů.

„Pokud nezasáhnou příbuzní, je těžce nemocný pacient v praxi odkázán na lékaře,“ píše se v článku. „Většina holandských lékařů své případy eutanázie nehlásí, místo toho falšují úmrtní listy. Dělalí to téměř všichni lékaři, kteří více než třikrát do roka 'dopomohou' pacientovi ke smrti. Jen zřídka přitom konzultují s kolegy, jak to vyžaduje zákon. Tím se prakticky surově obejdou všechny zákonem stanovaná kritéria.“ Na závěr oba autoři článku stavějí oproti této eticky neospravedlnitelné praxi koncepci hospiců a paliativní medicíny.

KP, TK KBS, 22.7.2003

Verunka už je u svých doma!

Zdeňka Rybová

Na jaře letošního roku se na HPŽ ČR obrátila matka 28-leté ženy, že je tato žena počtvrté těhotná (ve své péči zatím ale žádné dítě nemá – první předala k adopci ve svých 18-ti letech, druhé bohužel zemřelo a třetí je v pěstounské péči) a uvažuje o ukončení těhotenství potratem, protože je ve velmi těžké osobní i sociálně-ekonomické situaci.

Tato matka – babička nenarozeného dítěte – nám pak se svou dcerou zprostředkovala kontakt a mohli jsme v osobním rozhovoru s touto ženou zjistit, že měla-li by seriózní nabídku řešení své situace adopcí, raději by volila tuto cestu než umělý potrat. Nechtěla ale přistou-

pit na variantu ponechání dítěte k adopci v porodnici tak, aby se miminko dostalo do státní sítě náhradní rodinné péče, tj. strávilo několik týdnů v kojeneckém ústavu, než by pro něj byla vybrána náhradní rodina.

Chtěla volit cestu tzv. přímé adopce, tj. situace, kdy dítě po propuštění se svou matkou z porodnice přejde ještě týž den do péče budoucích osvojitelů, o kterých matka získá informace, které potřebuje (tj. nakolik je to rodina stabilní a funkční, zajištěná tak, aby se o její dítě mohla dobře postarat atd.) a navíc je osobně pozná.

Verunka v autosedačce při cestě z porodnice domů

Protože HPŽ ČR nemůže oficiálně fungovat v takové situaci jako prostředník¹, musela se tato přímá adopce odehrát jen mezi dvěma subjekty – matkou dítěte a budoucími osvojiteli, které zprostředkovalo HPŽ ČR. Opět je to cesta samozřejmě legální, ale paradoxně právně snazší než při vstupu dalšího, třetího subjektu do řízení.

HPŽ ČR zajistilo všechny úřední formality, provázíme matku dítěte i budoucí osvojitele nyní cestou dalších formálních kroků a vše se zatím vyvíjí velmi dobře. Je všeobecně známo, že státní struktury nepřejí takovým adopcím, ačkoliv je Zákon o rodině zná a definuje dokonce na předním místě mezi formami náhradní rodinné péče. Proto očekáváme, že problémy mohou přijít a zřejmě přijdou.

Dcerka této ženy, Veronika, se narodila 7.11. a již 12.11. byla na základě u notáře sepsaného Záznamu o předání dítěte do péče budoucích osvojitelů v náručí svých nových rodičů a vedle své nové dvouleté sestry, která ji ihned přijala bez výhrad za „svou“.

Nyní má za sebou Verunka už pediatrické šetření ve svém novém domově, výborně prospívá a dělá svým novým rodičům jen radost.

Její matka, paní Eva, je dle svých slov také již v rámci možností v pořádku a psychicky situaci zvládá dobře jednak díky péči svých rodičů, u nichž může po porodu po dobu šestinedělí bydlet,

Verunka ve své kolébce

a jednak také proto, že ví, kde její Verunka je a že jsou její budoucí osvojitelé lidé, o nichž osobně ví, že péči o její dítěte zvládají na jedničku. A také proto, že si je jistá tím, že se s nimi Verunka bude mít opravdu dobře.

Po třech měsících této tzv. předadopční péče budou náhradní rodiče podávat k soudu návrh na osvojení, a tak vás všechny moc prosíme o modlitbu za všechny tyto zúčastněné a také za to, aby vše proběhlo s co nejmenšími komplikacemi. Pokud máte s takovouto adopcí sami zkušenost, napište nám, budeme vděční také za vaše informace.

¹ takto funguje např. Fond ohrožených dětí, neboť má pověření o sociálně-právní ochraně dětí

Další možnost osvěty

Radim Ucháč

Vedoucí americké organizace *The Center for Bio-Ethical Reform* (Centrum pro bioetickou reformu – CBR) navštívili počátkem listopadu Českou republiku. CBR má za cíl změnit vnitřní postoje společnosti k umělým potratům. Její představitelé analyzovali dosavadní strategie pro-life skupin a zaměřili se na změnu srdcí lidí a to způsobem, že ukazují v plné nahotě to, co zabití dítěte v lůně matky působí.

Zakoupili několik kamiónů a nechali je potisknout fotografiemi dětí po umělém potratu. Těmito „reklamními“ plochami zasáhnou velké množství jednotlivců, kteří jsou takto přímo konfrontováni se zlem, kterým umělý potrat je.

Jejich druhý projekt *Vědomí genocidy* je zaměřen na studenty vysokých škol. Po dohodě s několika studenty uspořádají před univerzitou „výstavu“ několika velkých billboardů, kde si studenti mohou prohlédnout roztrhaná těla potracených nenarozených dětí a diskutovat na téma umělých potratů. Fotografie jsou dány do kontrastu s fotografiemi z Osvětimi či z válečného utrpení.

Na námitky, že jejich práce zraňuje lidi, Gregg Cunningham ze CBR odpovídá, že je pokrytecké dávat větší důraz na něčí pocity než ukázat hrůznou realitu, která pomůže praxi umělých potratů zastavit. CBR dělá totiž jednu důležitou věc – svou činností likviduje „neutrální“ skupinu, pro kterou je buď otázka umělých potratů lhostejná, nebo říká: „Jsem proti umělým potratům, ale nezakazoval bych je.“ Po konfrontaci tváří v tvář s tímto zlem se každý musí rozhodnout. Buď se postaví na stranu zla nebo dobra.

CBR uvažuje o založení pobočky – samostatné organizace – v ČR. Pokud by někoho tento způsob osvěty oslovil a chtěl by se tomu věnovat, ozvěte se nám a my rádi zprostředkujeme kontakty. Minimální podmínkou je znalost angličtiny a organizační schopnosti.

Lidský život začíná okamžikem početí

Zdeňka Rybová

Po podzimní přednášce v Poličce a dvou přednáškách pro ředitele a pracovníky litoměřické Charity jsme byli 5. listopadu pozváni také do Dolního Újezda u Litomyšle, kde přednášku v místní škole a pak týž den odpoledne pro veřejnost zorganizovala paní Iлона Jílková.

Jsmo vždy moc rádi, když vy sami z titulu svého osobního přesvědčení o nutnosti rozšířit povědomí o zlu umělého potratu a osvětové aktivity ve prospěch rozšíření úcty k počatým dětem, postiženým a starým lidem, vyvinete takovou aktivitu a připravíte půdu pro podobná setkání. Bývají vždy moc hezká a odvážíme si ujištění o tom, že zdaleka není náš svět takový, jak jej vykreslují média a mocní – tedy postaven na faktu, že potrat je „vymoženost“, na kterou jsme si v naší zemi zvykli a kterou nelze nijak omezit, neřku-li zákonem regulovat ve smyslu zákazu.

Přednášela jsem ve dvou posledních ročních tamní základní školy pro asi 35 dívek a v podvečer pro veřejnost v sále Domu s pečovatelskou službou. Obě přednášky přinesly něco moc krásného.

Na základní škole to byla jednoznačná odpověď na otázku, kterou je třeba před diskusí na téma umělých potratů položit – zda lidský život začíná okamžikem početí. Všechny dívky odpověděly bez zaváhání, že „je to přece jasné“.

Druhá přednáška byla zase prodchnuta atmosférou pochopení problému zabíjení počatých dětí umělým potratem a vyústila v dlouhou diskusi o různých aspektech problému – celé odpolední povídání tak trvalo tři (!) hodiny, a to nikoliv z vůle přednášející, ale z neutuchajícího zájmu naslouchajících.

Obě přednášky hodnotíme velmi pozitivně a děkujeme všem, kteří se na jejich organizaci podíleli. V neposlední řadě dlužíme také poděkování za velmi milé přijetí panu Ing. Josefu Kladivovi, starostovi Dolního Újezda, který projevil živý zájem o práci Hnutí Pro život ČR a o politickou aktivitu ve prospěch zachrany života nenarozených dětí.

Budete-li vy sami cítit inspiraci k takovému setkání ve vašem městě, ozvěte se nám, rádi přijedeme.

Osvětová akce v Plzni

Zdeňka Rybová

Naši členové a sympatizanti se dobrovolně zapojili do konkrétních kroků v osvětě, která je prioritou práce Hnutí Pro život ČR.

Pan Jan Kratochvíl se svými přáteli zorganizoval pronájem informačního stánku v centru Plzně, kde 19. listopadu po celý den byli k dispozici mladí lidé hovořící s kolemjdoucími a rozdávající informační materiály vydané HPŽ ČR.

Od 9 do 17 hodin tedy mohli plzeňští občané využít příležitosti popovídat si o svých postojích a názorech s lidmi v informačním stánku, zvláště vyškolenými pro diskusi na téma umělých potratů. Školení zajistilo HPŽ ČR několik dnů před akcí, když do Plzně na jeden večer přijel Radim Ucháč vybavit tyto mladé lidi, kteří mají diskutovat se zájemci, potřebnými informacemi a argumenty.

Po akci pak na 18 hodinu organizátoři zajistili v aule Západočeské univerzity navazující přednášku Zdeňky Rybové s diskusí na téma zákonné úpravy umělých potratů, etických aspektů potratů postižených nenarozených dětí a také

oblasti asistované reprodukce (tzv. léčby neplodnosti).

Jednalo se o první akci tohoto druhu a dle hodnocení dopadla velmi dobře. Zaznamenali jsme též zájem ze strany médií, a tak doufáme, že se podaří díky vaší spolupráci a aktivitě zorganizovat podobnou akci i v jiných regionech.

Budete-li mít takovou příležitost, ozvěte se nám, rádi vám nabídneme to, co bude v našich silách i finančních možnostech, aby se akci podařilo zrealizovat.

Děkujeme plzeňským spolupracovníkům za dobrou práci!

Postřehy z psychiatrické praxe

MUDr. Ilona Burdová

Psychické následky po umělém potratu existují, i když to tak navenek nevypadá. Je to podle mne způsobeno tím, že:

- a. *jde o tabuizované téma*. Všimla jsem si, že nejen v rámci léčby psychiatrických pacientů, ale ani ve společnos-
ti se o tomto tématu nemluví. Tabu je i spontánní potrat a utrpení s ním spojené. Existuje jen málo lidí ochotných o tomto tématu hovořit.
- b. *nejen laická veřejnost, ale ani zdravotníci o tomto tématu nejsou informováni*, přestože již existují vědecké studie potvrzující existenci PAS. Zájemcům můžeme poskytnout konkrétní a věcné informace k prostudo-
vání.

Sama jsem se s psychickými následky potratu setkala, a to nejen u pacientek. Porozumění těmto ženám je komplikováno jednak již zmíněným *tabuizováním tohoto tématu, jednak studem pacientky o potratu hovořit*.

Psychiatrické vyšetření

Psychiatrické vyšetření se provádí dost podrobně a pečlivě se zaznamenávají životní okolnosti, které by mohly být v příčinné souvislosti se současným onemocněním. Téměř nikdy však v dokumentaci nenacházím zmínku o psychických potížích následujících po potratu, a to ani v případech, že pacientka byla vyšetřena pečlivým lékařem.

Sama se na to cíleně ptám a setkávám se s různými reakcemi – buďto stále přetrvává bolest nad ztrátou dítěte, a to

někdy i po více letech od potratu, jindy je reakce odmítavá, jde o nápadné zdůrazňování, že šlo o jediné možné řešení a žádné psychické potíže se neobjevily, přičemž podle míry agresivity, s jakou je toto řečeno, lze usoudit, že tato ztráta pro ženu bezvýznamná nebyla. Někdy je odpověď věcná, zcela bez emocí, ale také bez vitality. Mnohdy zde působí obranné mechanismy.

Co je to obranný mechanismus?

Jde o podvědomý proces, který zejména v akutní fázi pomáhá snášet utrpení. Stane-li se však chronickým, již pro člověka není přínosem, ale brání mu ve vyrovnání se s těžkou situací a blokuje také využití jeho samouzdravujícího potenciálu.

Určitě řada z Vás zná ten pocit, že když se např. dozvěděla o náhlé a ne-

čekané smrti někoho z blízkých, tak si v první chvíli řekla, že „to není pravda, to se nestalo“. Takhle vypadá obranný mechanismus popření.

V první chvíli pomáhá přežít šok ze ztráty, ale aby ztráta mohla být dále psychicky zpracována, je třeba bolest prožít a protrpět. Neexistuje jiný způsob, než konfrontace s realitou a adekvátní emoční reakce. Teprve poté může dojít k usmíření se se ztrátou.

A právě zde je problém. Existence PAS je téměř všeobecně popírána, takže žena se často ani nemá komu svěřit a navíc se se svým utrpením cítí sama. Často dochází k somatizaci potíží, depresím či jiným psychickým potížím a později již bývá obtížné rozpoznat, jaká zde byla vyvolávající příčina.

Prakticky neexistuje pravdivé informování pacientky o možných následcích potratu a to tělesných i duševních. Některé ženy si stěžovaly, že jim potrat byl navrhován lékařem jako jediná možná alternativa, a to v situacích, kdy nešlo o vitální indikaci. Zde již lze mluvit o iatrogenizaci¹.

Opakovaně jsem se také setkala se stížnostmi na lékaře, kteří těhotnou ženu až hrubým způsobem nutili k amniocentéze a následnému potratu, neakceptovali jejich volbu a dokonce apelovali na jejich občanskou odpovědnost.

Proč tedy tito lékaři tvrdí, že jsou pro **volbu**, když jsou ve skutečnosti **pro potrat**? A proč místo pravdivého pojmu **ukončení těhotenství** používají pojem **přerušeni**?

Nutnost zdravé fungující rodiny

Z psychiatrické praxe potvrzují, že pro zdravý vývoj jedince je potřebná, prakticky nutná, existence fungující rodiny, kde jsou zastoupena obě pohlaví, tedy otec a matka. Zatím lepší model pro vývoj jedince vynalezen nebyl.

Proto vidím velkou roli v prevenci, tj. ve výchově dětí k manželství a rodičovství. Tato výchova by však neměla začínat antikoncepcí, ale zdůrazňováním **vztahu** mezi manželi, tj. že je zde potřebná vzájemná úcta, akceptování rozdílů, i určitá oběť, kterou manželství a rodičovství představuje, která však bývá vyvážena radostí ze společného soužití.

Že používání antikoncepce samo o sobě není zárukou šťastného manželství, to mohou rovněž ze své praxe potvrdit.

Nelze se ani divit některým feministkám, že pro ně role manželky a mat-

¹ poškození pacientky lékařem

ky není atraktivní, pokud je spojena s nízkým životním standardem. Poukazují však i na to, že u některých feministek jde o vnitřní nepřijetí role ženy, a tam se jedná spíše o psychopatologii.

Ochrana nenarozených dětí?

Je pozoruhodné, že **existuje zákon na ochranu zvířat**, kdy např. zabití zvířete, je-li provedeno drastickým způsobem, může být posuzováno až jako trestný čin **a zároveň je společnost tolerantní k brutálním způsobům usmrcení nenarozeného dítěte.**

Také je zářezující, že pokud někdo má zájem pokácet strom na vlastním pozemku, musí projít poměrně složitými byrokratickými procedurami, ale pokud chce usmrtit vlastní dítě, nebývají mu kladeny větší překážky.

Devalvace ženství a mateřství

Poukazují také na devalvaci ženství a mateřství v naší společnosti počínaje tím, že nepřetržitá celodenní i celonoční péče o dítě se nazývá termínem dovolená, a diskriminací matek – uchazeček o zaměstnání konče.

Je snad již všeobecně známo, že mateřská, resp. rodičovská péče o dítě do 3 let je nenahraditelná a pro dítě představuje velký vklad do budoucnosti.

Neexistuje možnost společného zdanění manželů, či vůbec daňové zvýhodnění rodičů, aby pro ně děti nepředstavovaly luxus, který si nemohou dovolit. Argument, že děti stojí moc peněz, neobstojí, protože jde většinou o investici, která se později vrátí – z dítěte vyroste daňový poplatník a kromě toho posílí řady pracujících lidí ve společnosti.

I mně připadá děsivé to, jak se potrat provádí. Ale pokud o tomto problému chceme veřejnost pravdivě informovat, nevím, jak se oněm děsivým popisům či obrázkům vyhnout.

Navíc mě zaráží „dvojitá morálka“ v naší společnosti. Na jedné straně se společnost nechává dobrovolně zahlcovat násilnými scénami ve filmech, zprávách, počítačových hrách a zároveň ji děsí pravdivé informování o metodách umělých potratů.

Stav světové populace v roce 2003

Michaela Freiová

8. října jsem se zúčastnila prezentace zprávy Populačního fondu OSN *Stav světové populace v roce 2003*¹.

Zpráva je zaměřená na problémy mladé populace.² Operuje stále ještě s pojmy „reprodukční zdraví“ a „reprodukční zdravotní služby“, ustupuje už ale např. od pojmu „reprodukční a sexuální práva“.

Zpráva již připouští podporu rodičů a rodiny. Určité zlepšení oproti minulým létům je patrné jak v rétorice, tak v obsahu.

Přesto je zpráva do značné míry manipulativní výběrem dat a jejich podáním: Např. uvádí, že více než 11 milionů mladých lidí (15-24 let) je nakaženo virem AIDS, neuvádí už ale (jak upozornil odborník přítomný na prezentaci), že je to méně než 1% světové populace daného věku. Neuvádí také, je-li trend klesající nebo stoupající.

Prezentující pracovníci Populačního fondu připustili, že takto formulovaná zpráva je určena především pro fundraising. Upozornili také, že se Česká republika stává dárcovským státem.

Zdá se tedy, že po dramatickém poklesu v přísunu financí (zásahy presidenta Bushe) bude UNFPA hledat financová-

ní ve státech naší oblasti, které nemají s agenturami OSN dostatek zkušeností.³

Považovala bych proto za užitečné, aby – bude-li takové jednání iniciováno – byla zpráva analyzována odborníkem (demografem) a aby byl vzat v úvahu loni vypracovaný audit⁴, který dokládá nekvalitní hospodaření s fondy v UNFPA.

Autorka pracuje v Občanském institutu.

¹ viz http://www.unfpa.org/swp/2003/pdf/english/swp2003_eng.pdf

² Téměř polovina lidí na světě je dnes mladší 25 let.

³ Populační fond je přitom finančně nejdotovanější agenturou OSN.

⁴ viz <http://www.c-fam.org/pdfs/backgrounder.pdf>

Hlasy a ohlasy

PhDr. František Vavruška

Tím hlasem, který vyvolal četné ohlasy, je legislativní záměr poslanců Karase, Kasala a Plevy dát umělým potratům charakter trestného činu. Reakce, které přišly na tuto poslaneckou iniciativu, mne znovu přesvědčily o zakořeněných omylech mezi lidmi, které mají zakrýt podstatu zla. Určitě však také promluvil mnoha lidem do svědomí.

Jestliže se tedy otec biskup J. Škarvada táže, jakou účinnost má naše ustavičné hřímání proti potratům a eutanázii (viz KT 29/03), s nevyslovenou výzvou, abychom toho nechali, pak nemohu s otcem biskupem souhlasit.

Zastal jsem se veřejně v tisku návrhu třech poslanců a jsem přesvědčen o kladném významu takovéto diskuse. Čtenářka mi napsala: „Jak si můžete dovolit zastávat se naprosto idiotského návrhu zákona? ... Kdo Vám dal právo rozhodovat za ženy?“ Musíme se snažit pochopit kritiku návrhu protipotratového zákona a usilovat o rozumnou diskusi, kterou oni často neznaají.

Informaci o tom, že vláda odmítla poslanecký návrh zákona, čtu pod titulkem *Pokus omezit práva ženy neuspěl*. Ptám se, o jaké právo se tu vlastně jedná? Vláda se snad odvolává na rezoluce OSN z let 1979 a 1985, které obhajují právo plánovat rodinu. Vskutku podivné právo, které maří lidské životy. Dává snad demokratická společnost někomu právo nad životem a smrtí druhého? Naše ústava hovoří o právu na život pro každého a výslovně si všímá i ochrany života nenarozených.

Ještě se musím vrátit k ohlasu otce

biskupa Škarvady, který se táže: „Nebylo by užitečnější inkoust nyní vyplýtvávaný na boj proti potratům a eutanázii použit na vysvětlování lidské důstojnosti, k níž nás Kristus povolal?“ Jak však mohu vysvětlovat lidskou důstojnost a mlčet k pošlapávání důstojnosti počatého lidského života, k důstojnosti matky, manželství, sexuality a rodičovství? V tomto směru se nechci přizpůsobovat tomuto světu. Svátý Otec považuje potrat za tu nejnespravedlivější pravdu. Já také.

Rád bych se rozloučil s trpělivými čtenáři svého článku několika verši z Wolkerovy Balady o nenarozeném dítěti, která na mne osobně silně působila. Je to hlas z doby již téměř před sto lety, ale poukazuje na hodnoty stále platné. Zdá se, že je ve svědomí tehdejší doba intenzivněji prožívala, ač je uskutečňovat také nedokázala jako my.

*Maminko milá, já jsem láska,
která by se ráda narodila.*

*Já nejsem žena, já jsem hrob.
dvě oči na mně stojí jako dvě svíčky,
co na podzim hoří za dušičky,
a nikdo se nade mnou nemodlí.*

*Večer mnoho milenců smutných je,
že to, co žít mohlo, nežije,
a mnozí ani smutní nejsou,
protože to nedovedou.*

*Slunce na zemi svítilo
a stromy zůstaly lysé,
lidé se na zemi milují
a láska nenarodí se.*

Nenarodí se?

Z mého života

Moje dcera má čtyři děti. Už při těhotenství při třetím dítěti musela být více než měsíc pod lékařským dohledem v nemocnici. Léčila se (a léčí) na štítnou žlázu. Srdce jí často vynechávalo. Přesto porodila zdravé dítě.

Užívala pak léky, které by však mohly poškodit příští dítě. A stalo se – gynekolog jednou zkonstatoval: těhotná. Ihned rozhodl: dítě bude zdravotně poškozené – je nutná ihned interrupce. A hned zastavil v nemocnici termín interrupce.

Takto lékaři a zdravotníci nutí matky k interrupci, místo aby jim dali poučení. A neuposlechnou-li, pohrdají jimi.

V naší rodině bylo jako po pohřbu. Zabít dítě? Ale co když bude opravdu mrzákem? Moje dcera říkala: „Vím, co pro mne bude následovat. Opět lékařský dozor, slabost, výpadky srdce atd. Ale to bych všechno obětovala. Jen dítě ať je zdravé.“

My jsme katolická rodina. Rozhodnuto – mám se poradit s panem farářem. Vysvětlil jsem mu situaci. Řekl: „To si musíte rozhodnout sami. K tomu vám nemohu nic říci. Katolík ví, že je to těžký hřích.“ Odpověděl jsem: „I když by dítě bylo mrzákem?“ „I tehdy.“ „I když život matky je ohrožen?“ „I tehdy. Já vaši prosbu o pomoc zahrnu do úmyslu mše svaté.“

Byli jsme velmi smutní. Věděli jsme, že to je vražda. Celý život by nás pronásledovala myšlenka: „Zabili jsme naše dítě!“

Bylo znovu rozhodnuto: poradit se

s těmi nejkompentnějšími, s gynekology v porodnici, kam jsem hned zajel. Přijal mne mladý lékař. Vysvětlil jsem mu situaci. Ptal se, které léky matka užívala a kdy naposled. Když jsem mu to sdělil, chvíli se zamyslel a pak říká: „Podle mého názoru by léky neměly mít na nic vliv. Dítě by mělo být zdravé. Ale ještě se poradím v kolegiu. Přijďte asi za hodinu.“

Přišel jsem a lékař mi s velkou radostí sděluje: „Všichni se shodují na tom, že léčení nemůže mít vliv na zdraví dítěte.“ Jakou radost z toho měl tento mladý lékař! Řekl jsem mu: „Ten termín interrupce zrušte.“ „No samozřejmě,“ odpověděl.

Nemáte představu o tom ulehčení a radosti, která doma následovala. Dcera skutečně byla dva měsíce pod lékařským dozorem v nemocnici, skutečně prodělávala ty slabosti a srdeční kolapsy. Ale narodilo se nám děvčátko, tak krásné a hodné, že je měl každý rád, kdo je uviděl.

Zde jakoby Bůh sám se nám chtěl odměnit za zachráněný život, jakoby byl vděčný on nám – ne my jemu – tak nám

dal najevo svou lásku. A děvčátko rostlo, bylo bystré a moudré, dobré a krásné. Dnes už je to velká slečna.

Když chodila do páté třídy, ve školní slohové úloze napsala báseň. Paní učitelce se báseň zalíbila a přihlásila ji do okresní a krajské soutěže literární tvorby. A krajská soutěž ji ocenila 1. cenou příslušné kategorie.

Ještě v průběhu těhotenství se nám dostal do rukou leták *Hovoří dr. Dia-*

mond. Jsou na něm mj. snímky zbytků po různých způsobech interrupce. Otec dítěte prohlásil: „To je hrůza! Ještě že byli rozumní lidé a rozmluvili nám to.“

A dodnes, kdykoliv mně přijde na mysl, že jsme si jen připustili myšlenku, že interrupci připustíme (nebo zda ji připustíme), naběhne mi hrůzou „husí kůže“ a představy, čeho bychom se byli dopustili.

Jméno autora v redakci.

Zákaz potratů částečným porodem

5.11.2003 podepsal prezident George Bush první federální zákaz potratové procedury od osudného rozsudku v kauze Roe versus Wade v roce 1973. Jde o zákaz potratu částečným porodem.

Počet těchto zákroků se v USA pohybuje dle odborných odhadů mezi 4-5 tisíci ročně a navzdory tvrzení zastánců zákroku, že jde o výjimečný zákrok zachraňující život matky, se jich drtivá většina provádí na zdravých dětech zdravých matek.

O zákaz této otřesné procedury se pokoušeli američtí pravicoví zákonodárci již několikrát, avšak levicový prezident Clinton jimi odhlasovaný zákon vždy vetoval. Podle Gallupova ústavu veřejného mínění podporují zákaz lidé od 30ti let výše v procentuálním poměru 68:25 a mladí dospělí Američané (18-29 let) dokonce v poměru 77:19.

Některé levicové organizace již podaly či podají ústavní žalobu na tento zákaz, tvrdíce, že je neústavní. Vzhledem k levicové orientaci značné části amerických soudců nejsou žel tak zcela bez šancí.

podle zahraničních zdrojů

UNFPA si stěžuje

Populační fond OSN (UNFPA), který podporuje potraty, abortivní antikoncepci a sterilizaci ve svém tažení proti přelidnění, kritizoval filipínskou vládu, že přesměrovala fondy určené na antikoncepční prostředky na přirozené plánování rodičovství (PPR).

UNFPA prohlašuje, že v roce 2000 bylo 1.5 miliónu dolarů původně určeno tehdejší prezidentem Josefem Estradou na antikoncepční prostředky. Odborníci na PPR rozhodnutí prezidentky vítají.

Catholic World News, 29.10.2003

Vzpomínka na moje nenarozené dítě

Lucie Horáková

Je to již šest let, přesto léto roku 1997 do konce svého života nevymažu z paměti. V době, kdy na Moravě vrcholily ničivé povodně, jsem prožívala své osobní drama.

Nezastírám, že vlastní vinou jsem se dostala do situace, jež se jevila jako naprosto bezvýchodná. V situaci, kdy jsem byla již několik let vdaná a měla s manželem dvě děti, jsem otěhotněla s jiným mužem. Navíc v samém začátku těhotenství, kdy jsem ještě netušila, že jsem těhotná, jsem užívala kvůli infekčnímu onemocnění léky nebezpečné pro plod.

Manžel i „onen druhý muž“ jako jediné možné řešení viděli interrupci. Řešení pro mne zcela nepřijatelné. Přesto žádné jiné nebylo na dosah. Měla jsem rozbit rodinu dvěma malým dětem? Manžel byl ochoten mi nevěru odpustit, nikoliv však vychovávat dítě z ní vzešlé.

Šla jsem k lékařce, která mi potvrdila těhotenství a já jí řekla, že „budu muset“ jít na potrat.

Říkala jsem tato slova a nevěřila tomu, že to se doopravdy děje, že to říkám já, která jsem vždy byla proti potratům, považovala je za vraždu. . . !

Domluvený termín se blížil a já žila s obrovskou bolestí v srdci, probřečela celé noci. Manžel se nade mnou nakonec slitoval a souhlasil s tím, abych dítě donosila, porodila a dala je k adopci. S velkou úlevou jsem přijala toto řešení, i když jsem si nedokázala představit, že bych mohla odložit své vlastní dítě.

Spíše jsem doufala, že mám dalších

osm měsíců k dobru a že to nějak „uhraji“, abych si dítě mohla ponechat.

Moje maminka – nemám jí to za zlé, i když nikdy na to nezapomenu, ale vím, že jsem své blízké dohnala k hříšným reakcím sama svým vlastním hříchem – moje maminka mi řekla, že nejlepší by bylo, kdyby došlo k samovolnému potratu a tím se situace vyřešila.

Nakonec – snad Pán Bůh to tak chtěl – opravdu mé těhotenství takto skončilo. Snad v důsledku zmíněných léků, snad v důsledku silného stresu, jímž jsem procházela, mé sotva počaté děťátko, které nikdo kromě mě nechtěl, v 10. týdnu těhotenství v děloze odumřelo.

Odumřelý plod musel být ze mne samozřejmě vyňat. S naprostou odevzdaností jsem šla na chirurgický zákrok.

Denně se modlíme Otčenáš a „Buď vůle Tvá“, aniž doopravdy stoprocentně chceme, aby se děla vůle Boží, nikoliv naše. Tentokrát jsem se snad poprvé v životě tuto větu modlila opravdu zcela

odevzdaně a neměla vůbec žádný strach před zákrokem, který mě čekal.

Nyní, po šesti letech, žiji dál se svým manželem a naše manželství je po létech hezké a dá se říci – klidné. Děti rostou, vše je „v pohodě“. Jenže ... pořád jsou tu chvíle, kdy myslím na to, jak velké by už bylo to nenarozené děťátko, jak by vypadalo, jaké by bylo. Pořád mám v srdci prázdnotu, o níž si myslím, že by snad šla zaplnit, kdybychom měli s manželem další dítě.

On už však žádné další dítě nechce.

Pořád mám v sobě tyto bolestné pocity přesto, že jsem své dítě nezabila, že jsem na umělý potrat nešla, že vše se odehrálo samovolně. Nedokážu si představit, jak by vypadal nyní můj život, kdybych tentokrát podstoupila umělou interrupci. Je těžké si to přiznat, ale jsem přesvědčena, že nejspíš bych byla někde v psychiatrické léčebně. Tu bolest a tu strašnou vinu bych psychicky neunesla.

Kniha „Terapie homosexuality“

Občanské sdružení Exodus požádalo HPŽ ČR o pomoc při vydání a distribuci publikace dr. van den Aardwega *Terapie homosexuality*. S autorem této knihy se zástupci HPŽ ČR setkali v roce 2001, kdy zajistili jeho přednášku v Poslanecké sněmovně v rámci konference „Krise současné rodiny“, kterou pod záštitou poslance Jiřího Karase HPŽ ČR pořádalo.

Tato publikace z roku 1996 byla v září vytištěna a počátkem října rozeslána na všechny základní, střední a vyšší školy, pedagogické poradny, farnosti, poslance a senátory. Kromě několika negativních reakcí byl ohlas spíše pozitivní.

Mediální hysterie samozřejmě prezentovala obraz zcela odlišný. Je třeba upozornit na to, že v dnešní tabuizované době těžko někdo řekne nahlas, co si opravdu myslí, neboť jeho pozice by pravděpodobně byla ohrožena s odkazem na netolerantnost, diskriminaci a středověké myšlení. Jeden lékař měl dokonce na vybranou – buď se přestane angažovat v této oblasti nebo bude muset opustit nemocnici. Homosexuální aktivisté mu totiž začali prostřednictvím ředitele nemocnice vyhrožovat.

Případným zájemcům publikaci na požádání rádi zašleme.

Monitorování činnosti na ochranu života v EU

Počátkem května 2003 bylo zveřejněno, že Poul Nielson, Evropský komisař pro rozvojovou pomoc, ustavil zvláštní skupinu, která má monitorovat aktivity skupin prosazujících ochranu lidského života. V této souvislosti odeslalo několik českých institucí panu Nielsonovi následující dopis. Dopis je datován 10.6.2003, odesílatelem je Občanský institut.

Vážený pane komisaři,

jako občané kandidátské země EU jsme znepokojeni faktem, že byla na půdě EU ustavena zvláštní skupina, která má monitorovat činnost obhájců lidského života od početí do přirozeného konce. Toto rozhodnutí má totiž pro nás zvláštní historické konotace.

Umělé ukončení těhotenství v Česku (resp. bývalém Československu) uzákonili komunisté v roce 1957 (s účinností od roku 1958), a to bez jakékoli veřejné diskuse: ta neproběhla ani v odborném tisku. Když se pak v roce 1986 chystalo další rozšíření tohoto zákona (s účinností od roku 1987) např. o možnost, aby nezletilé absolvovaly umělý potrat bez souhlasu, ba bez vědomí rodičů, rozhodla se ad hoc skupina obhájců života proti tomuto rozšíření protestovat cestou veřejné petice. Uspořádat v podmínkách totalitního režimu petici, kterou podepsalo přes osm tisíc občanů, představovalo velmi obtížný výkon, především kvůli systematickému monitoringu ze strany komunistické policie, která preventivně sledovala tisíce lidí, podezřelých z občanských aktivit.

I když jsme se pečlivě vyhnuli jakémukoli použití telefonu a pošty a vyřizovali vše pouze cestou ústních vzkazů a osobních setkání, zjistila pražská policie cestou udání, že se petice chystá, a snažila se přepadnout aktivisty při přenášení podpisů. Tak byla policií fyzicky napadena starší žena, matka deseti dětí, odvečena na policejní stanici a podrobena několikahodinovému brutálnímu výslechu. (Podpisové archy jí byly odebrány.)

Také další aktivisté byli vyslýcháni a zavražďováni.

Vážený pane komisaři,

jsme velmi zneklidněni vyhlídkou, že by Evropská unie vytvořila svým občanům obdobné podmínky.

Nebudeme se v tomto dopise zabývat otázkami, které plynou ze snahy některých orgánů EU o financování potratové politiky v rozvojových zemích nebo propotratové propagandy ve školách. Trváme jen na tom, že ustavení orgánu k monitorování

občanských aktivit je zásadním porušením práva na svobodu myšlení, na svobodu slova a názoru, a v neposlední řadě na náboženskou svobodu, neboť úcta k lidskému životu je náboženským principem v nejširším smyslu toho slova.

Připomínáme Vám, vážený pane komisaři, že obhájci života jsou monitorováni, policejně stíháni a věznění například na Castrově Kubě, v komunistické Číně atd. Evropská civilizace se vždy vyznačovala respektem k člověku jako k jednotlivci, k jeho životu a svobodě.

Pevně věříme, že i orgány Evropské unie budou tuto historickou skutečnost respektovat.

S úctou

za Občanský institut ředitel Michal Semín
za Společnost pro podporu rodiny předsedkyně Michaela Freiová
za Radio Proglas ředitel Martin Holík
za Hnutí Pro život ČR president Radim Ucháč
za Sdružení Ochrana nenarozeného života místopředseda Jaroslav Šturma
za organizaci YMCA – Živá rodina předseda Jiří Ludvík
za organizaci Lipový kříž předseda Petr Bahník
za organizaci Liga pár páru ředitel David Prentis

Hlasování v EP – ano vědcům, ne etice

Europoslanci na svém plenárním zasedání 19.11. rozhodli, že výzkum na lidských embryích má být financován, pokud na výrobu kmenových buněk budou použita „nadbytečná“ raná (tzn. do 14 dnů) lidská embrya (embrya vzniklá při léčbě neplodnosti, aby se zvýšila úspěšnost IVF, ale již pro IVF nepotřebná a tudíž určena k zániku); takovýto výzkum může být financován, pokud je povolen členským státem, kde má k němu dojít podle pravidel a za přísné kontroly kompetentních úřadů“.

Vyjádření Evropského parlamentu bude zasláno Radě ministrů, která se sejde 3.12., aby rozhodla, zda bude EU financovat destruktivní výzkum na embryích.

euro-fam

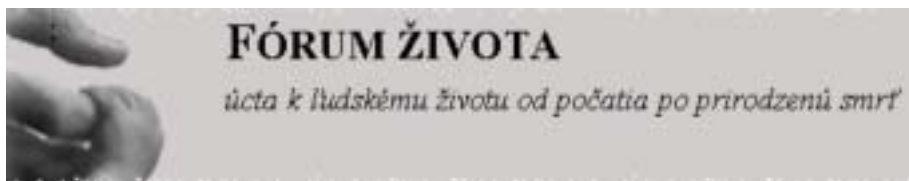
Slovenský prezident vetoval potratový zákon

Tisková zpráva Fóra života k vetování novely tzv. interrupčního zákona prezidentem SR

Fórum života uvítalo rozhodnutí prezidenta SR nepodepsat novelu interrupčního zákona. Avšak důvody, které prezident médiím prezentoval, jsou pouze právnické a nevyjadřují snahu o ochranu lidského života.

Pozitivem vetování novely je podle Fóra života prodloužení společenské diskuse o důsledcích případného přijetí této novely, kterými jsou popření základního lidského práva na života, diskriminace postižených, nezveřejňované psychosomatické následky na ženách po umělém ukončení těhotenství¹, násilí a mnohé další.

Bratislava, 23.7.2003

Pozn. redakce:

Slovenská strana A.N.O. podala novelu potratového zákona, která byla 3.7.2003 schválena Národní radou Slovenské republiky. Principem této novely je sladění protiprávní vyhlášky ministerstva zdravotnictví s platnou legislativou. Vyhláška jde totiž nad rámec potratového zákona a dovoluje potrat ze zdravotních důvodů po 12. týdnu těhotenství.²

Slovenští křesťanští demokraté již před více než rokem napadli u slovenského Ústavního soudu potratový zákon jako celek pro jeho neústavnost (zároveň je podána žaloba také u Evropského soudu pro lidská práva). Stále nepadl rozsudek.

Zmiňovaná novela strany A.N.O. je odvetným opatřením, neboť bylo velmi pravděpodobné, že Ústavní soud zruší minimálně platnou vyhlášku jako protizákonnou a tím by se zrušily veškeré eugenické potraty.

Nejde tedy o rozšíření potratové praxe, ale o její správnou právní kodifikaci.

¹ postabortivní syndrom – PAS

² Stejná situace je i v ČR.

Jak dál...

Radim Ucháč

Stávající práce HPŽ ČR je dnes postavena na několika lidech, kteří zajišťují monitoring médií, zpracování zahraničních zdrojů, vydávání materiálů, poskytnutí individuální pomoci, přednášky a další činnosti s tím spojené. Cítíme však, že to není takové, jaké by to mohlo být. Je totiž nutné oslovit celou společnost, a to se nepovede skrze lobbying, masmédia či jednorázové akce, ale ani skrze stále větší přetěžování stávajících aktivních lidí.

Jaké hledáme odborné spolupracovníky

Pokud se zapojí více lidí, lze práci rozdělit a tím i lépe zvládnout. Je potřeba zdůraznit, že dobrovolnická práce je v naší zemi stále vnímána jako něco, co jde nad rámec povinností. Odměna za tuto práci není sice finanční, Bůh však nezůstává nikdy nic dlužný.

Vedoucí dobrovolníků

Hledáme člověka, který má zkušenost s vedením dobrovolníků, umí zorganizovat a koordinovat práci. Předpokládáme, že tato práce onoho člověka plně vytíží. Bližší informace o rozsahu práce si lze udělat z popisu předpokládané náplně činnosti našich spolupracovníků „z terénu“ (viz dále). Vhodné by bylo kvůli jednodušší komunikaci, pokud by tento člověk byl z Prahy, není to ale podmínkou. Musí však mít organizační schopnosti, příslušnou praxi a být schopen komunikovat prostřednictvím e-mailu.

Vedení přednášek

Doposud se nezdařilo ve větším rozsahu zajišťovat přednáškovou činnost. I zde především hledáme člověka, který bude schopen najít a vést lektory v jednotlivých regionech (ti by pak chodili přednášet), koordinovat jejich doškolování, organizovat přednášky na základních a středních školách, ve farnostech apod. a také organizovat přednášky pro členy a sympatizanty HPŽ ČR, aby byli dostatečně vzděláni a schopni působit ve svém bezprostředním okolí. Samozřejmě by měl být schopen i sám přednášet. Dlouhodobou proměnu naší společnosti je nutné začít u dětí – jinak se těžko kdy zdaří společnost změnit. I v této samostatné oblasti bude onen člověk plně vytížen. Bylo by vhodné, pokud by byl z Prahy a musí být schopen též komunikovat prostřednictvím e-mailu.

Odborná činnost

Existuje ještě řada činností, pro které je potřeba spolupracovníky. Jedná se většinou o odbornou práci níže uvedeného zaměření, a to především od těch, kteří již mají v daném oboru praxi.

Redaktor na vydávání oběžníku – měl by za úkol zajistit podklady pro tisk tohoto oběžníku, aby vycházel šestkrát do roka. To znamená nalézt vhodné články, zprávy, obrázky atp. Ideální by bylo, pokud by zvládnul i sazbu pomocí programu ConTeX. Podstatná není technická zkušenost, ale „cit“ pro obsahovou náplň.

Grafická činnost – při tvorbě materiálů potřebujeme člověka, který by měl grafický cit, zkušenosti s předtiskovou přípravou, znalost programů Photoshop, PageMaker atp.

Právní pomoc – již dnes s HPŽ ČR spolupracují někteří lidé s právnickým vzděláním. Potřebovali bychom však, aby se nám ozvali legislativci – je často nutné kontrolovat z pro-life a pro-rodinného pohledu zákony, které procházejí Poslaneckou sněmovnou či jsou připravovány na ministerstvech.

Další oblastí je spolupráce právníků při různých shromážděních ve všech regionech v naší zemi. Policie totiž spolupracuje jenom do té míry, do jaké si její aktivitu či ochranu účastníci modlitebních procesí či demonstrací vynutí. Např. v Brně počátkem listopadu byla dokonce anarchisty fyzicky napadena řádová sestra a policie zasáhla velmi vlažně a to bohužel díky tomu, že na místě nebyl nikdo s právnickým vzděláním a zkušenostmi s jednáním s policií. Jakmile se policie v daném místě naučí, že si umíme vynutit jejich aktivitu, spolupráce s ní je pak výborná. Také je dobré si uvědomit, že křesťané nejsou ti, vůči kterým si kdokoliv může cokoli dovolit. Je nutné trvat na všech možnostech, které nám právní řád ČR dává.

Třetí oblastí je zastupování při soudních sporech. Zatím to nebylo potřeba, ale lze ji s jistotou předvídat – např. neustálé pomlouvání HPŽ ČR v médiích, vyhrožování soudními procesy ze stran výrobců hormonální antikoncepce atp. Proto budeme rádi, pokud by se nám ozvali právníci mající zkušenost s trestním právem, správním právem apod.

PR a styk s médii – oblast prezentace pro-life hodnot je zatím dobře pokryta. Přesto by bylo dobré, pokud by se podařilo efektivně zvládnout i ostatní práci s médii označovanou jako PR. Potřební jsou ti, kteří pracovali či pracují v PR agenturách, mají praxi v jakémkoliv médiu (rozhlas, televize, tisk), umí psát tiskové zprávy apod.

Odborná pomoc – neustále je nutné nechávat korekturovat materiály odborníky. Proto je pro nás nezbytné, abychom se měli možnost obrátit na profesionály. Jedná se především o lékaře (potřebujeme znát obor činnosti), ale např. také o sociology, psychology apod.

Jak může každý z vás pomoci

Radim Ucháč

Existuje celá řada činností, kde je nezbytné aktivní zapojení mnoha lidí. Zvažte, ve které oblasti byste nám mohli podle svých možností pomáhat.

Pravidelné modlitby

Mnoho z Vás se již pravidelně modlí za zastavení potratů a za obnovení kultury života. Bylo by vhodné, pokud byste se mohli dohodnout s lidmi ve svém okolí a utvořit modlitební skupiny. Zvláště starší lidé mají většinou dostatek času a je nezbytné, aby se pokud možno společně modlili za nenarozené děti a celou aktivní generaci.

Sympatizanti z řad katolíků mají více možností. Je možné se po dovolení faráře ve farnosti dohodnout, aby před mší svatou byl třeba jeden desátek růžence obětován za nenarozené děti, nebo se domluvit ve skupinkách modliteb matek či ve večeradlech, že se bude ta či ona část modlitby obětovat za boj proti kultuře smrti. Je možné obětovat své bolesti na tyto úmysly. Je velmi důležité se postit za obrácení politiků a celé společnosti od smrti k životu – někteří lidé obnovují tradiční páteční postní praxi o chlebu a vodě (jejichž součástí je samozřejmě modlitba a almužna potřebným). Pokud si k sobě nenajdete blízké, kteří se také zapojí, velmi obtížně v tomto boji sami delší dobu vytrváte. Napište nám, zda se Vám povedlo či nepovedlo podobnou skupinu ve Vašem okolí začít.

Modlitební stráž

Velmi často se stává, že víme o aktuální hrozbě potratu, někdo vystupuje v nějakém pořadu v médiích či na důležitém setkání apod. V tom případě potřebujeme rychle rozeslat prosbu o duchovní podporu. Pro tento případ je ideální, pokud se na Vás můžeme obrátit e-mailem. Musíme však o Vás vědět, proto napište, zda takto můžete pomoci. K tomu samozřejmě potřebujeme i Vaši e-mailovou adresu.

Oslovování politiků a médií

Politici v naprosté většině dělají to, co chce většina voličů. Nejde o to vytvářet iluzi toho, co není a zahltit politiky dopisy či telefonáty od neexistujících konzervativních voličů. Ale jde o to zvážit liberální vliv médií, která vytvářejí dojem, že všichni chtějí potraty, sexuální výchovu, placenou antikoncepci či třeba ulehčení starým a nechtěným lidem v podobě eutanázie. Navíc je důležité si uvědomit, že konzervativní lidé nemají ve zvyku chodit po náměstí či na streetparty nebo happeningové koncerty a vykřikovat svůj názor. Protože demokracie je založena na tom, že kdo je více slyšet, více „utrhne“, konzervativní hodnoty jsou likvidovány. Někdo kdysi řekl, že katolíci jsou v naší zemi největší menšinou s nejmenším vlivem. A bohužel měl pravdu.

Navíc se opravdu stává, že pokud politici pochopí, o co se jedná, jsou někdy ochotni změnit názor. Je však nutná trpělivost a vytrvalost. Politikům denně chodí několik kil papírů a jednoduše nemají šanci se v tom všem zorientovat a i oni často přebírají názory připravené médii.

Napište nám proto, zda jste ochotni psát poslancům, ministrům, hejtmanům apod., navštěvovat je v jejich regionálních kancelářích, při volbách se jich ptát na jejich postoje v otázkách potratů, eutanázie, bioetice apod. Nebojte se s nimi diskutovat, kdekoliv je potkáte.

Pokud s něčím, co slyšíte či čtete v médiích, nesouhlasíte, nemávněte nad tím rukou, ale oběťte 6.50 za známku a sdělte svůj názor. Ne vždycky Váš názor v novinách otisknou, ale lidé v redakcích si jej alespoň přečtou a ovlivníte tak ty, kteří noviny připravují. Veškeré reakce cílových skupin se navíc analyzují, aby se zajistila větší prodejnost a majitelé se přizpůsobí jakémukoliv vkusu. Pokud nějaké noviny či časopis odhlašujete, oběťte trochu času a napište redakci, proč tak činíte. V dnešní době si nemůže nikdo z nás dovolit být pasivní a spoléhat se na druhé. Nejde o to psát dlouhé dopisy, ale stačí dvě nebo tři věty – nesouhlasím s tím a s tím proto a proto.

Napište nám, zda jste ochotni pomoci oslovovat politiky při větších kampaních. Například HPŽ ČR iniciovalo v loňském roce Deklaraci o zachování kulturně-etických základů evropské integrace. Požádali jsme prostřednictvím několika osob lidi, aby psali poslaneckým klubům. Jen na klub KDU-ČSL došlo podle jejich údajů přes 2500 dopisů. Díky tomu vytvořil klub tuto deklaraci, kterou poslanci zaslali předsedovi Evropského parlamentu Patu Coxovi a jeho prostřednictvím všem poslancům EP. Dále byla deklarace zaslána také předsedovi frakce Evropské lidové strany v EP Hansi Poetteringovi. V Senátu pak bylo přijato usnesení, podle nějž členským státům EU má být bez vnější ingerence zaručena úprava standardů rodinné politiky a citlivých otázek etického charakteru.

Rychlé oslovení politiků a novinářů

Občas se stává, že Poslanecká sněmovna nebo vláda projednává bod, na který je nutné rychle reagovat, nebo v novinách vyjdou články, na které je dobré psát čtenářské reakce. V tom případě rychle můžeme oslovit ty z vás, na které máme e-mailový kontakt, s prosbou, aby napsali tam či onam.

Tvorba nástěnek

I když se některým zdá nástěnka jako prostředek osvěty z doby minulé, je to stále velmi efektivní způsob oslovení široké veřejnosti. Mnoho nástěnek je zničených a nepoužívaných. Pokud víte ve svém okolí o podobné ploše, vezměte si ji na starost. Pokud je zničená a necháte ji opravit (a budete mít doklad), pokusíme se opravu uhradit. Pokud o žádné nevíte, zkuste nechat nějakou vyrobit. Pak tam můžete dávat materiály, které osloví Vaše okolí. Můžeme dodat fotografie, články, texty, pokud

si o ně napíšete. Pokud si vezmete tuto činnost na starost, podělte se pak o to, jak druzí na tyto informace reagují.

Pomoc při získávání „reklamních“ ploch

Při březnových informačních kampaních distribuujeme plakáty určené pro oslovení širší společnosti. Pokud máte možnost získat místo, kde lze vylepit či vyvěsit plakáty zdarma, informujte nás. Rádi plakáty zašleme a nemusí to být pouze v březnu.

Hromadné rozesílání materiálů

Pokud se vytiskne například tento oběžník nebo se rozesílají jiné hromadné materiály, přivezeme z tiskárny několik stovek balíků, které se musí připravit k rozeslání. Tato manuální práce zpravidla trvá tři až deset dní. Pokud by někdo v Praze měl možnost s touto prací pomoci, bude vítán.

Stánky na ulici

V Plzni se letos na podzim poprvé pokusili dobrovolníci uspořádat informační stánek. Jsou k tomu potřeba cca. čtyři lidé (ideálně studenti), kteří jsou proškolení. Rozdávají kolemjdoucím materiály a vysvětlují, proč je umělý potrat špatný. Pokud byste měli zájem informační stánek uspořádat, poradíme jak na to, dodáme materiály a účastníky proškolíme.

Pořádání modlitebních procesí a modlení před porodnicemi

V Brně (denně), Olomouci, Kladně i v Praze se lidé modlí před porodnicemi za zastavení potratů v tom konkrétním zařízení či za zastavení technik umělého oplození nebo experimentů na embryích. Před porodnicí se lidé zpravidla modlí růženec nebo žalmy (při účasti nekatolíků). Velmi vhodné je, pokud se modlení účastní duchovní a lze setkání zkombinovat se Mší svatou nebo výstavem.

Závěr

Je nutná činnost každého z Vás v místě, kde působíte. Stejně důležité je také vědět, co se děje u Vás, co se povedlo a co ne, co byste rádi apod. Pro druhé to může být povzbuzením k aktivnímu zapojení se.

Nabídka pomoci

Milá maminko,

pokud Vám během vyšetření v těhotenství lékaři sdělili, že Vaše dítě je nebo bude pravděpodobně postižené, nutí Vás k potratu a ráda byste si o tom všem s někým promluvila, můžete nám zavolat na telefonní číslo 566 531 117 nebo 604 605 513. Budete-li potřebovat jakoukoli pomoc, budeme se Vám ji snažit zprostředkovat.

Linka pro matky čekající postižené dítě: 566 531 117 nebo 604 605 513

Linka pro pomoc těhotným maminkám v tísni: 603 976 231

Občanské sdružení **CENAP** (*CENAP, Hybešova 40, 602 00 Brno, e-mail: cenap@volny.cz, http://www.volny.cz/cenap*) nabízí konzultace v oblasti přirozeného plánování rodičovství (symptotermální metoda). Pracovnice poradny také pomáhají při řešení problémů vzniklých v důsledku těhotenství a mateřství.

Poradna plánování rodičovství přirozenou metodou: 543 254 891

Poradna pro ženy a dívky: 543 331 470

Poradna pro těhotné a kojící maminky: 543 331 471

Poradna pro neplodné páry: 543 331 472

Poradna pro ženy v přechodu: 543 254 891

PhDr. Dagmar Štefancová (tel.: 222 512 184) nabízí posilu nastávajícím maminkám, které mají obavy z budoucnosti, příp. komukoliv, kdo si potřebuje popovídat o svých starostech či o bolestech, které ho tíží.

Duchovní podpora a modlitba na úmysly ve spojení s očekáváním narození dítěte:
Sestry premonstrátky, 411 82 Doksany 1, tel.: 416 861 197

Tvrdí Vám, že **dítě**, které čekáte, bude **postižené**? Stává se, že někteří lékaři nutí ženy k potratu, když mají podezření, že dítě je postižené. Nezřídka se přes tyto prognózy narodí zdravé dítě. Manželé, kteří mají vlastní a několik adoptovaných dětí, jsou ochotni přijmout i dítě, které čekáte, pokud by se opravdu narodilo postižené a neměla byste sílu se o ně postarat.

Kontakt: adresa redakce v tiráži

Pozvánka k modlitbám za nenarozené děti

Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení Mše svaté za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Místa a časy modlitebních setkání:

Praha: Před porodnicí U Apolináře

každý 1. a 3. čtvrtek v měsíci v 7 hodin

Kontakt: 603 976 231, info@prolife.cz

Kladno: Posluchárna v nemocnici

každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin

Kontakt: 312 686 642, lpp@lpp.cz

Brno: Před porodnicí Obilní trh

každý všední den od 10 do 12 hodin

Kontakt: 721 211 477, info@prolife.cz

Olomouc: Před porodnicí fakultní nemocnice

každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin

Mše sv. v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“ v 18 hodin

Kontakt: 603 976 231, info@prolife.cz

Brno: Park před porodnicí Obilní trh

každá 2. středa v měsíci v 18 hodin, každá 4. středa v měsíci v 7 hodin

Kontakt 737 340 057, petronilados@seznam.cz

Pochod pro život v Brně:

Brno: Grohova 18, kostel sv. Rodiny

13.12. a 20.12. v 9.30 (Mše sv.), poté v 10.30 následuje modlitební pochod, který se zastaví před vchodem do porodnice na Obilním trhu, kde se provádí asi 1/3 umělých potratů na území města Brna. Zde se pomodlíme žalmy 94, 119, 51.

Kontakt: 721 211 477, info@prolife.cz

Odesílatel:
Hnutí Pro život ČR
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5

O.P.

P.P.
101 714/2002
110 06 Praha 06

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

Redakce:	Sylva Bernardová, Radim a Kateřina Ucháčovi
Nihil obstat:	P. Pavel E. Mayer OP
Adresa redakce:	Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5
Telefon:	603 976 231
Internet:	<i>info@prolife.cz, http://prolife.cz</i>
Bankovní spojení:	159205438/0300, vs: 5030
Registrace:	MK ČR E 14715
ISSN:	1214-4096